

Vi er enige i flere ressourcer til Forbrugerombudsmanden og en reducere af sagsbehandlingstiden i Forbrugerklagenævnet. Jeg synes, det er rigtigt at tage fat på Internettet, og købelovgivning skal der gøres noget ved, så her er der en lang række punkter, hvor vi kan samarbejde. Regeringens planer om at ophæve specialforbudene er vi lodret imod og vil bekæmpe dem – jeg skal senere komme ind på hvorfor – og endelig er der spørgsmålet om et bedre vidensgrundlag for forbrugerpolitikken.

Det er nok den svageste del af regeringens udspil. Her er der virkelig brug for at diskutere videre og ikke bare overveje en styrket forbrugerforskning, men komme med nogle konkrete initiativer, og det vil vi søge at få regeringen med på i den kommende tid.

Jeg skal slutte med at sige, at vi egentlig havde tænkt os at stille følgende dagsorden, en dagsorden, der kunne have lydt:

Den moderne forbruger kræver etik, miljøbevidsthed og menneskerettigheder afspejlet i de varer og tjenesteydelser, som erhvervslivet udbyder. Forbrugeren handler ikke alene i sin egen interesse, men tager også problemer op, som er fællesskabets problemer. Den bevidste forbruger tager stilling ved sit valg af forbrugsgoder, og for at sikre denne forbruger det bedst mulige beslutningsgrundlag opfordres regeringen til

- at styrke et samlet overblik over viden af relevans for forbrugeroplysningen og organisere formidlingen, så forbrugeren kun behøver henvende sig ét sted,
- at fremme forbrugerforskning og en varig forskningsbaseret indsamling af viden fra både danske og internationale forskningsmiljøer af relevans for forbrugerbeskyttelsen og forbrugeroplysningen,
- at forbedre Forbrugerombudsmandens muligheder for effektivt at håndhæve forbrugerlovgivningen og sikre forbrugernes retsstilling, og
- at tage forbrugerpolitiske hensyn i lovgivningen og i forvaltningen af den, herunder at fremme en aktiv forbrugerpolitik både på europæisk og på internationalt plan.

Det ville have været en god støtte til de initiativer, som regeringen allerede har taget, og denne dagsorden ville efter vores opfattelse have kunnet vedtages, hvis ikke Enhedslisten havde forhandlet ensidigt med de borgerlige partier. På den baggrund ønsker vi selvfølgelig ikke at få så god en dagsorden stemt ned, og vi

er tilfredse med, at ministeren langt hen ad vejen har taget hul på de problemstillinger, der er nævnt i dagsordenen, og at vi derfor kan søge dem fremmet i den kommende tid.

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg skal indledningsvis sige, at jeg synes, det var en udmærket dagsorden, som SF ikke stiller, og som fuldt ud afspejler også de holdninger, som vi har i Socialdemokratiet på det forbrugerpolitiske område.

I et moderne velfærdssamfund som det danske, der baserer sig på markedskonometri, er regulering netop afgørende for velfærden, afgørende for den enkeltes liv. Forbrugerpolitik er derfor et valg af regler for markedskræfternes udfoldelse og for jagten på profitten i det private erhvervsliv, en jagt, der helliger ethvert middel, hvis altså ikke lige demokratiet via lovgivningen har bestemt noget andet.

Reguleringen af markedskræfterne er mangesidet, og det er forbrugerpolitikken derfor også. At sikre konkurrence på fair og ordentlige vilkår i en virksomhed, der sælger varer eller tjenesteydelser, er lige så væsentlig en hjørnestein i en aktiv forbrugerpolitik, som det er i erhvervspolitikken.

Regeringen har fremsat et forslag til en ny konkurrencelov, som Socialdemokratiet fuldt ud støtter. I modsætning til den såkaldte konkurrencelov, som har været gældende siden Schlüterregeringen i 1980'erne afskaffede den gamle monopollov, kan den nye lov medvirke til en reel konkurrence mellem virksomhederne til gavn for forbrugerne, fordi det betyder bedre kvalitet og lavere priser. Når lovforslaget forhåbentlig snart vedtages, får vi således en meget afgørende forbrugerpolitisk landvinding.

I nogen tid har regeringen haft et udvalgsarbejde i gang om rådgiveransvar i den finansielle sektor. Vi er efterhånden blevet præsenteret for en del eksempler på, hvordan rådgivningen af en kunde i f.eks. et pengeinstitut har medført tab for kunden, uden at kunden har været fuldt ud klar over, hvilken risiko vedkommende løb. Her er det vigtigt at få klarere regler, end vi har i dag, for, hvilket ansvar pengeinstitutterne skal bære.

Men det gælder også mere generelt for de finansielle virksomheders ansvar ved udbud af tjenesteydelser og handel med værdipapirer, medvirken til aktieemissioner og børsintroduktioner etc. Socialdemokratiets mål er klare og gennemskuelige ansvarsregler, og vi ser derfor